N°. 193. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 16 AUGUSTUS.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

26 Julij 1860, n°. 45.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Beschikkende op het aan Ons ingediend request van directeur en commissarissen der *Algemeene Zee- en Brandverzekering-maatschappij* te Rotterdam, daarbij Onze bewilliging verzoekende op het overgelegd ontwerp eener acte, houdende wijziging van art. 12 der statuten van gezegde naamlooze vennootschap;

Gezien het rapport van Onzen Minister van Justitie, dd. 24 dezer, n°. 95, 2de afd.;

Gelet op de artt. 36 tot en met 56 van het Wetboek van Koophandel, mitsgaders op de Koninklijke besluiten van 10 November 1835 (*Staatsblad* n°. 30) en 25 Maart 1855, n°. 48, beide op deze vennootschap betrekkelijk;

Hebben goedgevonden verstaan:

Onze bewilliging te verleenen tot wijziging der statuten van bovengemelde maatschappij en zulks overeenkomstig het overgelegd ontwerp der daartoe strekkende acte.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Wiesbaden, den 26sten Julij 1860.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
GODEFROI.

[*De bij dit besluit goedgekeurde acte wordt hierachter medegedeeld.*]

Bij besluit van 14 Augustus 1860, n°. 70, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan *R. Spitsen*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Bemmel.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 14den dezer, n°. 60, is benoemd:
tot ontvanger der loodsgelden te Hellevoetsluis, de heer *A. Vogelenzang*, thans ontvanger der loodsgelden te Brielle; en
tot ontvanger der loodsgelden te Brielle, de heer *P. Brouwer* Dzn., thans klerk bij het loodswezen te Willemsoord.

Bij besluiten van den 9den Augustus 1860, n°. 46 en 47, heeft het Zijne Majesteit behaagd te benoemen tot gezaghebber van het eiland St. Martin (Nederlandsch gedeelte), den heer *W. H. J. van Idsinga*, thans gezaghebber van het eiland St. Eustatius, en tot gezaghebber van laatstgemeld eiland den heer *N. A. Rost van Tonningen*, onder toekenning, op het daartoe door hem gedaan verzoek, van een eervol ontslag als 1ste luitenant der artillerie bij de landmagt in West-Indie.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

Gelet op 's Konings besluit van den 29sten Januarij 1853 (*Staatsblad* n°. 9) omtrent de indienststelling der surnumerairen bij den waterstaat op de daarbij vastgestelde bezoldiging van f 700 's jaars,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

1°. dat voor de dienst van den waterstaat, in den loop dezes jaars, na vergelijkend examen, ten minste drie surnumerairen moeten worden aangesteld;

2°. dat het vergelijkend examen zal plaats hebben te 's Gravenhage, in de maand September aanstaande;

3°. dat tot het examen zullen worden toegelaten Nederlanders, kweekelingen van de Koninklijke Akademie te Delft, die aldaar hunne studien hebben volbragt en voldoend examen afgelegd, voor zooveel zij op den 1sten October eerstkomende den ouderdom van vijf en twintig jaren niet hebben bereikt;

4°. dat het examen zal plaats hebben volgens het programma bij het eind-examen aan de Koninklijke Akademie te Delft gevolgd en over andere vakken die aan die akademie aan de kweekelingen voor de ingenieursdienst worden onderwezen;

5°. dat de personen, die naar voornoemde betrekking wenschen te dingen, zich vóór of uiterlijk op den 1sten September 1860 bij het Departement van Binnenlandsche Zaken moeten aanmelden met een op zegel geschreven adres, bevattende: de naauwkeurige opgave van naam, voornaam, en woonplaats, en met overlegging van bewijsstukken, ten blijke dat men is:

a. Nederlander;

b. oud beneden de *vijf en twintig jaren* (extract uit het register van den burgerlijken stand);

c. van gezond ligchaamsgestel en zonder gebreken, volgens schriftelijke verklaring van een erkend geneesheer, wiens handteekening door het gemeentebestuur van de woonplaats van den verzoeker moet zijn gewaarmerkt;

d. van onberispelijk gedrag, volgens schriftelijke verklaring, na den 1sten Mei 1860 afgegeven door of van wege het gemeentebestuur van des verzoekers woonplaats;

e. zijne studien op de Koninklijke Akademie te *Delft* heeft volbragt en bij het verlaten dier akademie voldoend examen heeft afgelegd.

's Gravenhage, den 7den Augustus 1860.

S. VAN HEEMSTRA.

PROGRAMMA *van het examen, af te leggen door hen, die naar de betrekking van* Rijks-opzigter van den Waterstaat *wenschen te dingen.*

Zij, die naar de betrekking van Rijks-opzigter van den Waterstaat wenschen te dingen, zullen zich aan een vergelijkend onderzoek moeten onderwerpen.

I. De mededingenden moeten blijken geven van ervaren te zijn in:

a. het schrijven van zeer leesbaar schrift;

b. het maken van een opstel of rapport in de Nederduitsche taal over eenig opgegeven onderwerp, zonder grove fouten tegen stijl en taal;

c. het naauwkeurig en vlug rekenen, zoo met geheele getallen als met gewone en tiendeelige breuken;

d. het Nederlandsche stelsel van maten en gewigten;

e. de beginselen der meetkunst, zoo veel noodig is tot het berekenen van oppervlakten en inhouden, gelijk bij de uitvoering van werken en het opmaken van berekeningen van kosten te pas komt;

f. het gebruik van de eenvoudige meetinstrumenten, zoo als het meetkruis, het astrolabium en de boussole;

g. het uitbakenen op het veld van regte en gebogen rigtingen;

h. het in kaart brengen van het opgemeten terrein, het regtlijnig teekenen en de leer der schalen;

i. het waterpassen op den horizon en met de eenvoudigste daartoe dienende instrumenten;

k. de kennis van de meest gebruikelijke bouwstoffen, hare eigenschappen en gebreken;

l. de verbinding der bouwstoffen;

m. de beginselen der burgerlijke bouwkunde;

n. de zamenstelling van de eene of andere soort van werken, onder het beheer van den Waterstaat, als: wegen, bruggen, sluizen, molens, rijswerken;

o. eenig handwerk, als van: molenmaker, timmerman, metselaar, smid, aardewerker, rijswerker;

p. de aardrijkskunde van *Nederland*.

II. Tot aanbeveling zal strekken:

1°. meerdere kennis in een der vakken, sub I genoemd;

2°. kennis van de wis-, natuur- en werktuigkunde;

3°. kennis van de geodesische wetenschappen, en de behandeling der verschillende meet- en waterpas-instrumenten;

4°. kennis van eene of meer vreemde talen;

5°. verrigte werkzaamheden als tijdelijk of buitengewoon Opzigter in dienst van het Rijk, eene provincie, een waterschap of eenig ander publiek ligchaam; en

6°. in het algemeen de kennis van alles wat naar het oordeel van de na te melden commissie in verband staat met den werkkring van Opzigter.

III. Het examen geschiedt mondeling en schriftelijk.

Het wordt afgelegd voor eene commissie, door den Minister van Binnenlandsche Zaken te benoemen.

De belanghebbenden, aan wie vooraf gelegenheid wordt gegeven zich aan te melden, worden door den voorzitter der commissie opgeroepen.

Vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van den 9den Augustus 1860, n°. 161, 3de afdeeling.

S. VAN HEEMSTRA.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

De Minister van Staat en van Finantien maakt bekend, dat bij hem ontvangen is eene som van *honderd vijf en twintig gulden*, door een onbekende, onder het postmerk *Amsterdam*, van den 13den dezer, tot voldoening van den lande aankomend successieregt, in bankpapier, ingezonden.

's Gravenhage, den 15den Augustus 1860.

De Minister voornoemd,
VAN HALL.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 15den Augustus* 1860.

Blijkens een bij het Departement van Marine ontvangen telegraphisch berigt, is het fregat met stoomvermogen *Evertsen*, onder bevel van den kapitein ter zee M. C. van Vreeland, den 14den dezer te Toulon aangekomen.

[illegible] door het Departement van Finantien in de gelegenheid gesteld tot het mededeelen van het navolgend:

OVERZIGT *van de opbrengst der Middelen (hoofdsom en opcenten) over de maand* Julij, *afzonderlijk en vereenigd met die der vorige maanden van 1860, in vergelijking gebragt met de raming van dat jaar en de opbrengst over dezelfde maanden van 1859.*

BENAMING DER MIDDELEN.	Bedrag der raming.	1/12 der raming.	Opbrengst over de maand Julij 1860.	Opbrengst over de maand Julij 1859.	7/12 der raming.	Opbrengst over de zeven eerste maanden van 1860.	Opbrengst over de zeven eerste maanden van 1859.
Directe Belastingen.							
Grondbelasting	f 10,301,800.00	f 858,483.33	f 813,755.05	f 805,847.81	f 6,009,383.81	f 6,704,494.46	f 6,559,525.25
Personeel	6,888,000.00	574,000.00	[illegible]	[illegible]	4,018,000.00	2,600,674.825	2,569,621.625
Patenten	2,758,400.00	229,866.67	151,889.445	128,788.085	1,609,066.69	1,060,497.665	1,031,232.825
Regt op de mijnen.	1,725.00	143.75	468.075	»	1,006.25	468.075	»
Totaal . . .	f 19,949,925.00	f 1,662,493.75	f [illegible]	f [illegible]	f 11,637,456.25	f 10,366,135.025	f [illegible].70
In- en uitgaande regten en scheepvaartregten.							
Regten op den in- en uitvoer.	f 3,277,000.00	f 273,083.33	f 300,297.[illegible]	f 240,179.215	f 1,911,583.31	f 2,104,767.865	f 1,985,203.37
Scheepvaartregten	750,000.00	62,500.00	87,859.24	52,174.14	437,500.00	[illegible]	391,224.26
Vuur-, ton- en bakengelden	300,000.00	25,000.00	28,873.89	25,363.445	175,000.00	183,127.945	169,825.33
Formaatzegel.	9,384.00	782.00	815.60	693.00	5,474.00	6,029.06	5,688.50
Totaal . . .	f 4,336,384.00	f 361,365.33	f 417,846.215	f 318,409.80	f 2,529,557.31	f 2,838,279.03	f 2,551,391.46
Accijnsen.							
Suiker	f 2,000,000.00	f 166,666.67	f 105,921.25	f 78,229.75	f 1,166,666.69	f 1,217,023.035	f 1,029,806.775
Wijn	1,190,000.00	99,166.66	98,096.03	97,723.015	694,166.62	736,636.535	709,377.085
Binnenlandsch gedistilleerd .	5,450,000.00	454,166.67	497,912.82	502,955.735	3,179,166.69	2,715,791.125	2,793,886.085
Buitenlandsch gedistilleerd .	230,000.00	19,166.67	13,232.795	17,234.485	134,166.69	133,650.16	129,465.585
Geslagt.	1,270,000.00	105,833.33	121,391.145	29,428.94	740,833.31	659,108.025	(*) 693,846.91
Zout	2,520,000.00	210,000.00	156,602.985	203,656.32	1,470,000.00	1,201,682.44	[illegible]
Zeep	1,225,000.00	102,083.33	112,676.185	128,324.06	714,583.31	733,137.20	788,052.27
Bieren en azijnen	500,000.00	41,666.67	38,150.56	47,906.39	291,666.69	303,589.385	325,647.215
Steenkolen	1,250,000.00	104,166.66	82,968.885	63,898.825	729,166.62	787,589.055	663,432.855
Turf	1,640,000.00	136,666.67	30,062.385	31,591.345	956,666.69	1,388,941.855	(†) 1,287,441.60
Totaal . . .	f 17,275,000.00	f 1,439,583.33	f 1,257,044.99	f 1,260,948.865	f 10,077,083.31	f 9,877,098.815	f 9,656,086.815
Waarborg en belasting der gouden en zilveren werken.							
Belasting	f 244,000.00	f 20,333.33	f 22,995.855	f 20,901.945	f 142,333.31	f 150,563.21	f 139,565.64
Essaailoon en opcenten . .	1,000.00	83.34	159.69	4.15	583.38	1,066.87	58.89
Totaal . . .	f 245,000.00	f 20,416.67	f [illegible]	f [illegible]	f 142,916.69	f 151,630.08	f 139,624.53
Indirecte belastingen.							
Zegelregten	f 2,001,000.00	f 166,750.00	f 188,076.205	f 174,987.325	f 1,167,250.00	f 1,192,085.035	f 1,139,80[illegible]
Registratieregten	6,003,000.00	500,250.00	480,839.22	370,615.01	3,501,750.00	3,664,294.32	3,344,687.17
Hypotheekregten	483,000.00	40,250.00	34,312.07	29,611.19	281,750.00	326,746.43	300,627.695
Successieregten	4,416,000.00	368,000.00	280,618.14	769,731.60	2,576,000.00	2,633,278.055	2,603,704.[illegible]
Totaal . . .	f 12,903,000.00	f 1,075,250.00	f 983,845.635	f 1,344,945.125	f 7,526,750.00	f 7,816,403.84	f 7,398,827.295
Posterijen	f 1,800,000.00	f 150,000.00	f 141,950.82	f 174,739.055	f 1,050,000.00	f 1,131,961.74	f 1,077,574.485
Staatsloterij	f 410,000.00	f 34,166.67	»	»	f 239,166.69	f 274,079.50	f 262,893.00
Totaal generaal . . .	f 56,919,309.00	f 4,743,275.75	f 4,378,244.325	f 4,586,352.575	f 33,202,930.25	f 32,455,588.03	f 31,241,277.295

SPLITSING *van de opbrengst der* directe belastingen *over de zeven eerste maanden van* 1860.

DIENSTJAREN.	Grondbelasting.	Personeel.	Patenten.	Regt op de mijnen.	Totaal.
1858	f 648.25	f 52,431.59	f 11,476.085	»	f 64,555.925
1859	177,812.455	2,118,612.455	945,792.29	»	3,242,217.20
1860	6,526,033.755	429,630.78	103,229.29	468.075	7,0[illegible]
Totaal . .	f 6,704,494.46	f 2,600,674.825	f 1,060,497.665	468.075	f 10,366,135.025

(*) Omtrent het geslagt wordt opgemerkt, dat, ten gevolge der wetten van den 15den Mei 1859 (*Staatsblad* n°. 37) en van den [illegible] December daaraanvolgende (*Staatsblad* n°. 150), met 1860 zijn vervallen de 38 opcenten alsmede de 10 per cent collectief zegel, welke vroeger op dat middel werden geheven.

De opgave van 1859 bestaat alzoo:

in hoofdsom ad	f	456,750.27
» 38 opcenten ad . . .		173,565.105
» 10 % collectief zegel ad		63,031.525
	f	693,346.91

(†) Onder de bedragen voor de steenkolen en den turf zijn behalve de opcenten ook de 10 ten honderd voor het collectief zegel begrepen.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft in hare zitting van heden behandeld het door den heer Sloet tot Oldhuis in de Tweede Kamer ingediend en aldaar aangenomen voorstel.

Daarover voerde het eerst het woord de heer Cremers, die meende dat het voorstel niet zou worden aangenomen. Ten voordeele van de zaak in het algemeen droeg hij eenige beschouwingen voor. Hij schetste daarbij den aard der vroeger over hetzelfde onderwerp gevoerde beraadslaging, waarbij verschillende gevoelens over de al of niet wenschelijkheid der bedoelde afschaffing waren voorgedragen. Hij zag bij deze zaak echter vooruitgang: de afschaffing der tienden was, volgens het verslag, algemeen wenschelijk bevonden; het kwam er alleen op aan de voorwaarden te regelen. Ook de leden die geene eenzijdige regeling verlangden, hadden het vroeger grondwettig bezwaar nagenoeg opgegeven. Het grootste struikelblok alzoo was als weggenomen te beschouwen: bij eene nadere voordragt zouden verdere bezwaren weggenomen kunnen worden. Zij die alle uit de regeling voortvloeijende zwarigheden vooraf wenschten vereffend te hebben, zouden elke afdoening onmogelijk maken. Bij overweging van een nader ontwerp, geloofde hij, zou het beginsel omtrent de afkoopbaarheid der tienden in grondrenten in aanmerking kunnen komen, en tevens een ander stelsel omtrent de kroondomeinen en de staatsdomeinen aangenomen worden.

De heer Tonckens had bezwaren tegen het voorstel. Hij achtte de zaak geregeld bij het decreet van 1813, dat hij niet opgeheven oordeelde. Was dat zoo, dan had men voor deze zaak twee verordeningen, indien dit voorstel aangenomen mogt worden; en daaruit zouden bij de uitvoering moeijelijkheden ontstaan. Hij erkende dat het decreet niet in alle opzigten voor de tiendheffers voordeelig was: dit was voldoende uit vroegere beraadslagingen in beide Kamers gebleken; maar dit mogt geene reden zijn om het voorstel goed te keuren. Een tweede bezwaar vond hij in het gebrek van wederkeerigheid dat het voorstel had, zoo als het verslag in vele opzigten had aangetoond. Bij dit ontwerp werd alleen een regt aan den tiendpligtige gegeven; iets dat in vroegere jaren, bij voorbeeld, in 1795, geen plaats had, hebbende men toen de zaak met meer billijkheid behandeld. Een derde bezwaar was dat men vier verschillende bepalingen omtrent de wijze van afkoop zou hebben, zoo het voorstel den bijval der Vergadering ondervond. Hij deed gaarne hulde aan de moeite en zorgen die de voorsteller aan de behandeling van dit onderwerp gewijd had. Hij zou het oogenblik zegenen waarop de zaak geregeld zou kunnen worden, maar dit behoorde, zijns inziens, bij eene algemeene wet te geschieden, met gelijkheid, regtmatigheid en voorzigtigheid.

De heer van Sasse van Ysselt verklaarde ook hulde te brengen aan den ijver en de volharding van den voorsteller; maar hij beschouwde de wet te onvolledig en te onpraktisch om ze te kunnen aannemen. Keurde hij de wet goed, dan zou hij, om zoo te zeggen, zand in de oogen der tiendpligtigen strooijen. Onbillijkheden en moeijelijkheden zouden uit de toepassing, wierd ze aangenomen, overvloedig ontstaan. Hiertoe mogt hij niet medewerken; de behandeling van het onderwerp had echter hare nuttige zijde gehad, daar hij mogt veronderstellen dat de aandrang tot regeling dezer zaak bij de Regering de overtuiging zou vestigen dat dit punt tot aller bevrediging tot afdoening moest gebragt worden.

De heer Fransen van de Putte beschouwde het onderwerp als uitgeput, daar het sedert twintig jaren een punt van onderzoek had uitgemaakt. Beschouwingen thans voor te dragen zouden alleen als eene aanvulling van vroegere aan te merken zijn. In het Verslag kwamen echter enkele bijzonderheden voor die nadere toelichting vereischten. Hierbij deed hij uitkomen wat de voorsteller bedoelde, en wat het belang van den landbouw vorderde. In den wensch naar de afschaffing werd ondertusschen algemeen gedeeld; ook hij vereenigde zich met dat denkbeeld. Zijns inziens bestond de mogelijkheid tot afdoening der zaak, met billijkheid gepaard, in alle opzigten. Opruiming van de tienden was aller verlangen; maar dit moest volgens de regelen van het regt plaats hebben. De wet moest echter allen bevoorregten en aan dat beginsel behoorde de wet getoetst te worden; en dat betreurde hij in het voorstel niet te vinden. Hierbij trad hij in eenige beschouwingen over den aard der tienden, de wisselvalligheid en de onzekerheid van zoodanig bezit, alle bijzonderheden, die hij in het voorstel niet volledig behandeld vond; daarna deed hij uitkomen op welke wijze men vroeger getracht had dit onderwerp te regelen. Wat vroeger te dezen aanzien verkeerds was voorgevallen, zou zich kunnen herhalen, en dit moest men zoeken te voorkomen. In den tegenwoordigen toestand bleven, meende hij, drie middelen over: vrijwillige afkoop, gedwongen afkoop, of regeling bij de wet op grond van onteigening. Dit laatste meende hij het geschiktste te zijn, kunnende men dan den penning tot afkoop daarbij bepalen, en de wijze van afkoop, op grondslagen buiten schade van den Staat regelen. Moeijelijk zou de behandeling der zaak altijd blijven: maar bij de overtuiging dat zij op betere wijze dan de nu voorgestelde zou kunnen geregeld worden, zou hij het voorstel afstemmen.

De heer Schimmelpenninck van der Oije verklaarde zich ten voordeele van het voorstel; hij was een warm voorstander van de afschaffing; hij zette de gronden uiteen die hem ten gunste van de wet zouden doen stemmen. Hierbij behandelde hij vooraf de vraag, of de Kamer andermaal de wet zou afstemmen. Hij geloofde dat dit zou gebeuren indien de zaak nu in denzelfden toestand verkeerde; dit was echter het geval niet, het wets-ontwerp was onder andere zeer in het belang van den tiendheffer veranderd; wierd het afgestemd, dan zou aan het algemeen verlangen niet voldaan wezen. Overweging verdiende het alzoo in alle opzigten, of de bezwaren tegen de wet wel van dien aard waren, dat zij verdiende afgewezen te worden.

Hierna behandelde hij het onderwerp in onderdeelen; vooral het punt van het eigendomsregt, reeds twintig jaren geleden bij de novalia beslist, alsmede bij de jagtwet, waarbij de bevoegdheid aan ieder eigenaar gegeven werd zijn grond vrij te koopen; toonende hij verder aan, in hoever het tiendregt al dan niet als een eigendom te beschouwen was. Dit was een zeer onzeker bezit, aan allerlei wisselvalligheden onderworpen, waarvan de waarde afhankelijk was van den tiendpligtige, die naar willekeur op de gronden niet-tiendpligtige vruchten kon telen enz.

Leed deed het den spreker, dat men in dit opzigt niet even vrijzinnig was te werk gegaan, als in andere opzigten, en minder vrijgevige beginselen aankleefde dan in Nederland reeds in vroegere tijden waren voorgestaan. Hetzelfde moest men ten aanzien van de tienden doen, terwijl de aandrang op afschaffing steeds voortduurde. Geen enkel land in Europa was er, of het had eene wet op die opheffing; doch Nederland was hierin achterlijk. Bezwaren had de regeling ontegenzeggelijk. Het voorstel had het gebrek van wederkeerigheid te missen; het oorspronkelijk denkbeeld, namelijk de verandering in grondrente, had hij beter gekeurd. De standaard van afkoop had ook zijne nadeelige zijde, ofschoon niet zoo erg als men wel veronderstelde. Hij betreurde het, dat de Regering hare zienswijze over deze zaak nog niet geopenbaard had, en dit te meer omdat de zaak tot een einde moest komen. In die onzekerheid was het moeijelijk te voorzien wat gebeuren zou, vooral indien de Kamer het ontwerp afstemde, en alzoo in strijd bleef met de Tweede Kamer, welke, naar men hem berigt had, de zaak niet zou opgeven. Vervolgens trad hij in eenige beschouwingen over de artikelen van het voorstel; zeide dat art. 2 niet zoo bezwarend gesteld was als sommigen meenden, gelijk hij in bijzonderheden aantoonde; bij aanneming van art. 7 zag hij geen drie tegenstrijdige beginselen, die onderwerp regelende, zoo als sommigen beweerden, in verband met de gewone tienden, de kroon- en staatstienden.

De heer Tonckens beantwoordde den vorigen spreker en hield tegen hem zijne vroeger ontwikkelde bedenkingen tegen het voorstel staande. Hij bleef bij zijn denkbeeld dat het voorstel, wierd het tot wet verheven, aanleiding tot het voeren van processen zou geven, ten gevolge van de omstandigheid dat de zaak bij onderscheidene bepalingen, die onderling verschilden, geregeld zou zijn. Die ongelijkheid had hij in bijzonderheden aangetoond.

De heer van Meeuwen verklaarde voor het voorstel te zullen stemmen in strijd met zijne vroegere handelwijze. Hij zou dit doen omdat hij met leedwezen opgemerkt had dat de twijfel omtrent de regtsgeldigheid van het decreet van 1813 nog steeds bestond. Die onzekerheid noopte hem het voorstel aan te nemen dewijl daarmede het bedoelde decreet, waarmede hij zich niet kon vereenigen, zijns inziens ophouden zou geldende te zijn. De redenen waarom hij de bepalingen van dat decreet niet kon goedkeuren, werden door den spreker in bijzonderheden opgegeven; zij waren dat hetzelve, naar zijn gevoelen, in verband met onze wetgeving van zeer bezwarenden aard was, en aanleiding tot een aantal processen moest geven. Vele andere ongelegenheden zouden uit dat decreet voortvloeijen en hij gaf alzoo de voorkeur aan het onderhavige voorstel, hetwelk hij dan alleen zou afstemmen, zoo hij van de Regering vernam dat zij de zaak zelve regelen zou.

De heer van Andringa de Kempenaer beantwoordde den heer Schimmelpenninck van der Oije, die op de wenschelijkheid der aanneming had aangedrongen, nu het voorstel ten tweeden male was ingediend. Dit achtte hij geen voldoende reden; hij zou dan alleen kunnen medewerken om een van de Tweede Kamer meermalen uitgegaan voorstel goed te keuren, zoo hij overtuigd was dat het in allen deele aanbeveling verdiende, hetgeen met het onderhavige voorstel, zijns inziens, het geval niet was. Was het noodig geweest de zaak te regelen, de tegenwoordige en vroegere regeringen, en de heer Schimmelpenninck van der Oije had van eene daarvan deel uitgemaakt, zouden alsdan hieromtrent het initiatief hebben moeten nemen, en dit was niet geschied. Ook hem, even als vorige sprekers, deed het leed dat geen lid der Regering bij deze beraadslaging tegenwoordig was, hopende hij dat deze er toe besluiten zou de zaak in ernstige overweging te nemen, ter voorkoming van verdere moeijelijkheden tusschen twee takken der wetgevende magt.

De heer van der Lek de Clercq zeide bij zijn vroeger ongunstig gevoelen te moeten volharden. De zaak achtte hij ondertusschen vooruitgegaan, vooral met betrekking tot het uit de Grondwet ontleende bezwaar hetwelk niet zoo zwaar meer woog als vroeger. In het belang van den landbouw en om vele andere redenen achtte hij afschaffing der tienden wenschelijk, maar op billijken en uitvoerbaren voet, hetgeen bij de voorgestelde regeling niet het geval was, gelijk hij onder anderen met betrekking tot art. 2 betoogde. In het voorstel van afkoop tegen den penning twintig vond hij echter geen bezwaar. Gaarne erkende hij dat bij de jagtwet gelijksoortig beginsel als hier was aangenomen, maar deze had nagenoeg niets uitgewerkt, zoodat weinig was afgekocht. Ten slotte had hij bezwaar tegen den inhoud van art. 7, vooral om de uitzondering in de regeling van het kroondomein en staatsdomein. Bestond er voor den een reden tot afkoop, dan was dit geldende voor allen, ook in verband met het al of niet behouden van een zeker bedrag van inkomsten. Met overtuiging zou hij alzoo het wets-ontwerp afstemmen, wenschende hij dat de Regering spoedig een eigen en billijk voorstel bij de Staten-Generaal zou indienen.

De heer van Nispen van Pannerden herinnerde de vroegere beraadslagingen. Even als toen zou hij zich onder de tegenstanders rangschikken. Hij was van oordeel dat het decreet van 1813 het pleit had beslist; de regtsgronden voor de verbindendheid van het decreet achtte hij zwaarwigtig. Dat decreet was blijven bestaan, terwijl het aanhangige voorstel uitging van de veronderstelling dat het decreet nimmer bestaan had. Billijk ware het geweest het decreet aan eene herziening te onderwerpen, indien deze noodig scheen. Daarin waren de regten zoo van tiendheffer als van tiendpligtige geregeld; over de regten van den eersten werd in dit voorstel gezwegen; door dit stilzwijgen waren die bedoelde regten niet als afgeschaft te beschouwen. Werd het voorstel aangenomen dan zoude, meende hij, de zaak in haren geheelen omvang op tweeërlei wijze geregeld zijn. Nam men aan dat het decreet door dit voorstel verviel, dan achtte hij de eenzijdige regeling onbillijk; dit toonde hij aan door, in verband met den aard der tienden, de gevallen na te gaan waarop art. 2 sloeg. De ondervinding had hem reeds geleerd dat het voorstel, wierd het wet, geen uitvoering op dit punt zou erlangen. Het decreet van 1813 bevatte zijns inziens ook betere voorwaarden en beter uitvoerbare bepalingen omtrent de afkoopsom dan het onderhavige voorstel in art. 3 behelsde. Hij vestigde voorts de aandacht op den inhoud van de artt. 13 en 17 van hetzelfde decreet, die, naar hij meende, goede beginselen inhielden. De bewering dat het bezwaar in art. 8 gelegen, reden zou geweest zijn van de afstemming van het vorige voorstel, kon hij niet onvoorwaardelijk aannemen; veeleer meende hij dat vooral het eenzijdige der regeling daartoe had geleid. Art. 7 had voor velen bezwaar: de onderwerpen daarbij bedoeld waren echter reeds bij het decreet van 1813 geregeld; de billijkheid vorderde, meende hij, dat de belangen van alle tiendpligtigen in dit opzigt gelijkelijk geregeld werden. Aan den landbouw zou men geen dienst doen door aanneming van dit voorstel; het decreet van 1813 eischte evenwel verbetering: de Regering, hoopte hij, zou eindelijk daartoe overgaan en den strijd tusschen beide Kamers daardoor beeindigen.

De heer van Eysinga herinnerde aan het vroeger verhandelde omtrent de verbindbaarheid van het Fransche decreet; de Hooge Raad, meende hij, moest daaromtrent nader zijn gevoelen doen kennen: tot zoo lang zou hij zijn gevoelen deswege opschorten. Het voorstel zou hij alleen op zich zelf beschouwen. Ook hij bragt hulde aan den voorsteller voor diens ijver en volharding. Deze had zijn voorstel gewijzigd,

vooral met betrekking tot art. 2, hopende hij daardoor zijn voorstel bij deze Kamer aangenomen te zien. Maar dat artikel was niet het eenige bezwaar tegen het voorstel; veeleer had men bedenking tegen de onregtvaardigheid van het beginsel van het voorstel: de eenzijdige regeling vooral ontsierde het in die mate dat hij ook nu nog niet zou kunnen medewerken om het tot wet te helpen verheffen. Met de gronden door de voorstanders bijgebragt verklaarde hij zich niet te kunnen vereenigen, geloovende hij dat, als van regeringswege een voorstel werd gedaan aangevuld met die beginselen welke de meeste leden in deze Kamer verlangden, beide Kamers zoodanig wets-ontwerp niet zouden afwijzen, vooral uit aanmerking van de omstandigheid dat de regeling der zaak algemeen gewenscht werd. Even als vroeger zou hij tegen het voorstel stemmen.

De heer Sassen vond aanleiding in de gevoerde discussie om twee punten van bezwaar te behandelen. Zij waren van regtskundigen aard. Volkomen erkende hij het feit dat Nederland de zaak der tienden niet geregeld had, en alzoo in dit opzigt achterlijk was bij andere landen. Het decreet van 1813 toch was bij besluit van 1814 ingetrokken, doch dit was op regtskundige gronden bestreden. Voorzigtig oordeelde hij het dat het voorstel van den heer Sloet tot Oldhuis niet van de intrekking van het decreet van 1813 gewaagde, omdat het beter was eerst de uitspraak der regterlijke magt op dit punt af te wachten, in verband met de geldigheid van het besluit van 1814. Het bezwaar omtrent art. 7 kon niet gelden, daar de afkoopbaarheid der tienden omtrent de kroonen staatsdomeinen geregeld was: dergelijk regt bestond niet voor de particuliere tienden en daartoe strekte het voorstel. Nam men dit aan, dan geloofde hij dat juist daardoor de bron voor vele processen zou gedempt worden.

De heer van Nispen van Pannerden beantwoordde den vorigen spreker met korte woorden, waarna de heer Tonckens nog kortelijk het woord voerde.

De heer Fransen van der Putte constateerde het feit hoe er strijd van meening omtrent deze aangelegenheid bestond. Meer bepaald bestreed hij de gevoelens van den heer Schimmelpenninck van der Oije. Was het zeker dat bij verwerping van het voorstel een nieuw voorstel van de Tweede Kamer zou uitgaan, dan vond hij daarin reden om zijne stem aan dit voorstel te onthouden, hopende hij dat in dien tijd òf meer licht over de zaak zal opgegaan zijn, òf dat de Regering intusschen genoopt zal worden zelve een wets-ontwerp in te dienen.

De beraadslaging daarop gesloten zijnde, is het voorstel in stemming gebragt en met 27 tegen 11 stemmen verworpen.

Voor hebben gestemd de heeren: Schimmelpenninck van der Oije, Michiels van Kessenich, Cremers, de Villers de Pité, Sassen, Beerenbroek, van Meeuwen, van Swinderen, Taets van Amerongen, Loopuyt en Rijsterborgh.

Tegen hebben gestemd de heeren: Borski, Blankenheym, 't Hooft van Benthuizen, de Vos van Steenwijk, van Wessem, van Heeckeren van Wassenaer, Tonckens, van Weel, van der Lek de Clercq, van Goltstein van Oldenaller, van den Dries, van Roijen, van Andringa de Kempenaer, van Rijckevorsel, van Rhemen van Rhemenshuizen, van Aylva van Pallandt, Cost Jordens, van der Oudermeulen, Fransen van de Putte, van Eysinga, Huydecoper van Maersseveen, Bosch van Drakestein, Hartsen, van Sasse van Ysselt, Hartevelt, van Nispen van Pannerden en de Voorzitter.

De Commissie voor de Verzoekschriften heeft bij monde van den heer Huydecoper van Maarsseveen verslag uitgebragt op een adres nopens het heden behandelde voorstel; terwijl aan het einde der zitting de heeren Taets van Amerongen en Rijsterborgh eenige verslagen hebben uitgebragt op adressen nopens de spoorwegwet. De Vergadering heeft zich met de conclusie dezer verslagen, strekkende om die verzoekschriften ter griffie neder te leggen, vereenigd.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

Augustus.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
15	Boven-Rhijn	*Keulen*,	+ 39.30	+ 3.45	8 ure	0.02	"
14	Waal	*Nijmegen*,	+ 9.38	+ 3.16	8 "	0.18	"
14	Neder-Rhijn	*Arnhem*,	+ 9.36	+ 2.45	8 "	0.13	"
14	Geldersche IJssel	*Westervoort*,	+ 9.88	+ 2.51	8 "	0.10	"
13	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 42.63	+ 0.43	8 "	"	0.06
13	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.96	"	8 "	"	"
14	Boven-Maas	*Grave*,	+ 5.61	+ 0.76	8 "	0.03	0.07
14	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.75	"	12 u. 30 m.	0.10	"
14	Nieuwe Maas	*Brielle* L. W.	— 0.51	"	8 u. 30 m.	"	0.05

Met dit en het vorige nommer der *Staats-courant* zijn verzonden vel 64—67 van het Bijblad I.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Blijkens de berigten uit Turyn van den 11den dezer heeft het Sardinische gouvernement niet alleen miliciens van reeds het verlof ontslagen ligtingen weder onder de wapenen geroepen, maar ook bevel gegeven om de voltooijing der nieuwe vestingwerken te Bologna en aan den Po te bespoedigen. Algemeen werden deze maatregelen toegeschreven aan vrees voor vijandige bedoelingen van Oostenrijk, welke laatstelijk ook zelfs in eene dreigende nota van het Weener kabinet aan het Sardinische gouvernement zouden te kennen gegeven zijn.

De aangehaalde berigten melden, dat er voor de nieuwe geldleening ten behoeve der Sardinische schatkist reeds drie malen zoo veel, als door de regering verlangd werd, ingeschreven was. De regering had nieuwe inschrijvingen op het vijf percents grootboek ten gezamenlijken bedrage van vijf millioen francs rente tegen den prijs van tachtig en een half per cent voor het publiek verkrijgbaar gesteld. Er waren ook uit het buitenland, zoo als uit Hamburg en het zuiden van Frankrijk, groote aanvragen ingekomen. Deze uitkomst wordt als een blijk van het vertrouwen der kapitalisten op de goede toekomst van het Sardinische rijk beschouwd.

DUITSCHLAND.

Den 12den dezer heeft te Salzburg de plegtige opening plaats gehad van den spoorweg die Weenen en München met elkander verbindt, en wel in tegenwoordigheid van den Keizer van Oostenrijk en den Koning van Beijeren. Aan het bij die gelegenheid gehouden feestmaal heeft de Keizer den volgenden toast ingesteld: „De plegtigheid van dezen dag opent een tijdvak van verlevendigd verkeer voor uitgestrekte en gezegende landstreken. Mogen zij zich in toenemenden wedijver en klimmende welvaart over dit nieuwe middel van gemeenschap verblijden! Maar deze plegtigheid, gij allen gevoelt het met mij, heeft nog eene hoogere beteekenis. Het zijn Duitsche broederstammen, die van heden af nader tot elkander komen. Oostenrijks zonen verheugen zich van aan hunne Beijersche broeders de hand te reiken en hun voor hunne liefde en trouw dank te zeggen. En diezelfde gevoelens van eensgezindheid, waarmede wij naburen elkander begroeten, dragen wij ook toe aan al onze Duitsche stam- en bondgenooten. Terwijl ik daaraan in dezen kring gedenk, herinner ik mij met vreugde den dag, waarop ik voor weinige weken de hand van den Prins van Pruissen mogt vatten, ter bevestiging der overeenstemmende gevoelens waarmede wij elkander ontmoetten. Ik ben overtuigd dat gij u van ganscher harte met mij vereenigen zult tot eene drievoudige feestgroete: Leve mijn koninklijke broeder en vriend van Beijeren! Leve Beijerens getrouw en dapper volk! Leve de eensgezindheid der vorsten en volken van Duitschland!"

De Koning van Beijeren antwoordde hierop met de volgende woorden:

„Vóór alles is het mij eene behoefte, in mijnen en mijnes volks naam innig te danken voor den zoo even gehoorden hartverheffenden feestgroet. Voorwaar, het werk, welks voltooijing wij vieren, heeft eene gewigtige beteekenis; het zal verwante stammen nader tot elkander brengen. Moge Gods zegen daarop rusten. Met geestdrift en blijde hoop werd onlangs de vriendschappelijke bijeenkomst der beheerschers van Oostenrijk en Pruissen begroet; zij is een waarborg voor de eensgezindheid van Duitschland, en daarin ligt onze kracht en sterkte. Zoo roep ik nu van den grond mijns harten: Leve mijn keizerlijke broeder en vriend van Oostenrijk! Leven Oostenrijks trouwe en in den strijd beproefde zonen! Leve de eensgezindheid tusschen de beide Duitsche groote mogendheden!"

ENGELAND.

Men verwacht thans in Engeland elken dag tijding van de eerste operatien der Engelsch-Fransche expeditie in China te ontvangen. Er zijn lieden in Engeland, welke hopen dat het Pekingsche hof, door de opstandelingen meer en meer in het naauw gebragt zijnde, aldra de eischen van de geallieerden zal inwilligen. Anderen denken dat het zijne laatste kracht in den strijd tegen de buitenlanders zal uitputten, en daardoor tot volkomene magteloosheid zal vervallen; zij vreezen dat het Chinesche rijk alzoo een bajert van verwarring en regeringloosheid zal worden, en dat er geene enkele magt meer zal zijn van genoegzame sterkte om aan de buitenlanders eenigen waarborg voor de veiligheid van het handelsverkeer te geven; uit dien hoofde meenen zij, dat de Engelsche en Fransche krijgsmagt in de tegenwoordige omstandigheden het keizerlijke gouvernement van China zou dienen te schragen, eer dan tot deszelfs val bij te dragen. Tegen dit gevoelen verklaart de *Times* zich met nadruk: naar de meening van dat blad zou het eene zeer kostbare en schier hopelooze taak zijn het gouvernement van Peking [illegible] zou daardoor aan de menschheid, aan de beschaving en aan de [illegible] wereld eene slechte dienst gedaan zijn; de val van een zoo zwak, wreed en tevens zoo valschaardig en trouweloos despotismus zou, in tegendeel, de beste vrucht wezen welke de krijgstogt der geallieerden aan de wereld zou kunnen aanbrengen.

De *Times* zegt verder, dat lord Elgin, de Britsche gevolmagtigde, in last heeft het gouvernement van Peking met verschooning te behandelen en zich te onthouden van al wat tot verzwakking van deszelfs gezag zou kunnen strekken.

In het voorbijgaan geeft de *Times* weder het vermoeden te kennen, dat Rusland den achteruitgang van het Chinesche rijk naauwlettend gade slaat, met het doel om bij deszelfs ontbinding zich zelf te bevoordeelen.

PORTUGAL.

De zitting der Cortes van Portugal is rustiger afgeloopen, dan bij haren aanvang te verwachten scheen. Zij is den 4den dezer door den Koning in persoon met eene aanspraak gesloten. Na zijne tevredenheid te hebben betuigd over den ijver en het doorzigt, door de pairs en de volksafgevaardigden in den loop der zitting aan den dag gelegd, zeide Zijne Majesteit: „Het tijdvak der wetgevende werkzaamheden, hetwelk heden eindigt, heeft voor de parlementaire geschiedenis eene van de belangrijkste bladzijden opgeleverd, en zal aan ons land krachtige middelen tot bevordering van deszelfs toekomstige ontwikkeling schenken.

„Ik dank u voor de besluiten, welke gij hebt genomen om in de openbare uitgaven te voorzien.

„Hebben de omstandigheden, waaronder gij geroepen werdt het budget te bewilligen, niet toegelaten dat het in alle bijzonderheden een onderwerp van discussie uitmaakte, zij hebben althans een bewijs gegeven van den loffelijken wensch aan uwe zijde om eene constitutionele plegtigheid in acht te nemen, welke in den laatsten tijd, wegens onderscheidene oorzaken van overmagtigen aard, niet zóó heeft kunnen plaats hebben, als behoorde te geschieden ten einde den eersten politieken pligt eener nationale vertegenwoordiging te vervullen.

„Het onderwerp der openbare wegen heeft uwe aandacht bezig gehouden, en er zijn gewigtige maatregelen vastgesteld ten einde binnen kort aan ons land die middelen tot gemakkelijk verkeer te geven, waaraan het sedert lang de dringendste behoefte gevoelt.

„De in het tarief van in- en uitgaande regten gebragte wijzigingen, welke voorgedragen zijn met het doel om den verbruiker te bevoordeelen zonder afbreuk voor de regtmatige belangen der nationale volksbedrijvigheid, moeten strekken om ons de voordeelige uitkomsten aan te brengen, welke hervormingen van dien aard onder meer gevorderde natien bestendig hebben te weeg gebragt.

„De gewigtige maatregelen, welke gij hebt goedgekeurd met het doel om den grondeigendom te bevrijden van sommige van de banden, waardoor hij belemmerd werd, zullen voorzeker belangrijke gevolgen voor den volkshuishoudelijken toestand van ons land hebben.

„Terwijl ik u met de uitkomst eener zoo werkzame en vruchtbare zitting geluk wensch, werk ik met blijdschap op, dat de staat onzer

constitutionele instellingen meer en meer bijdraagt om aan de Portugesche natie die welvaart te verzekeren, welke zij zoo zeer verdient en welke ons allen zoo zeer ter harte gaat."

ZWITSERLAND.

De regering van het Zwitsersche kanton Waadtland heeft eenigen tijd geleden de staatkundigen en staathuishoudkundigen van alle landen openlijk uitgenoodigd om te Lausanne eene bijeenkomst te houden ter behandeling der vraagstukken betreffende het belastingstelsel en de middelen om geld voor de uitgaven van openbare besturen te bekomen. Dien ten gevolge is dezer dagen te Lausanne een congres voor belastingzaken gehouden. Het was echter niet druk bezocht: er waren afgevaardigden van de Fransch sprekende kantons van Zwitserland, en verder drie en twintig personen uit andere landen, namelijk 11 uit Frankrijk, 5 uit Spanje, 3 uit Rusland, 3 uit Polen en een uit Italie.

Het congres heeft vier zittingen gehouden en twee daarvan besteed aan het behandelen van het gevoelen dier staathuishoudkundigen, welke al de openbare inkomsten door een enkel belastingmiddel geheven willen hebben. Uitsluitende belasting van het kapitaal werd door eenen van [illegible] belasting van het inkomen door eenen andere aanbevolen. Ten slotte heeft de vergadering zich bij meerderheid (met 31 stemmen tegen 26) vereenigd met het gevoelen dat het wenschelijk is een enkel belastingmiddel te stellen in de plaats van de velerlei heffingen waardoor thans het openbare inkomen wordt verkregen, maar dat die belasting drie grondslagen, namelijk het kapitaal, het inkomen en de [illegible], zou dienen te hebben. Het congres voegde daarbij de verklaring, dat deze belasting dan eerst zou dienen te worden ingevoerd, wanneer de publieke opinie gunstig voor dezelve zou gestemd zijn.

Er is besloten in 1861 een dergelijk congres te houden, en wel te Neuchâtel.

AFRIKA.

De berigten van Afrika's westkust van het midden der vorige maand melden dat de magtigste van de inlandsche vorsten van Guinea, de koning van Dahomey, op het punt was om aan de schim van zijnen vader een ontzettend groot menschenoffer te brengen. Een dagblad, hetwelk aldaar in eene van de Engelsche nederzettingen wordt uitgegeven, de *West African Herald*, zegt in zijn nommer van den 13den Julij: » Zijne Majesteit Badahung, koning van Dahomey, is op het punt om het groote lijkfeest, of groot costuum, gelijk het genoemd wordt, ter eere van den vorigen koning Gezo te houden. Alle vorige vorsten in den luister dezer plegtigheid willende overtreffen, heeft Badahung zeer groote toebereidselen voor de viering van het feest gemaakt. Er is een groote put gegraven ter opvanging van menschenbloed in genoegzame hoeveelheid om eene kano drijvende te houden. Er zullen bij deze gelegenheid twee duizend menschen worden geofferd. De Koning heeft den krijgstogt tegen Abeokuta, de hoofdplaats van eenen magtigen volksstam, waarmede hij in vijandschap verkeert, uitgesteld; maar hij heeft zijn leger uitgezonden om eenen strooptogt onder eenige minder magtige stammen te doen en zijne troepen zijn met vele krijgsgevangenen teruggekomen. Van deze gevangenen zullen de jeugdige als slaven verkocht, en de meer bejaarde op het groote costuum geslagt worden.

» Mogt dit berigt onder het oog der menschenvrienden in Engeland komen!

» Het ware te wenschen, dat wij eenen man van invloed en welsprekendheid hadden, welke het Engelsche volk kon overtuigen, dat het houden van een kostbaar eskader kruisers ter wering van den slavenhandel betrekkelijk weinig nut doet, maar dat het uitbreiden der Engelsche bezittingen op deze kust in de eerste plaats voor Afrika en, in het vervolg ook voor Engeland zelf oneindig groote voordeelen, van stoffelijken en van zedelijken aard, zou medebrengen."

Volgens een berigt uit Fernando Po, de Spaansche kolonie, waren in de maanden April en Mei dezes jaars niet minder dan vijftien duizend Afrikanen op de zuidkust ingescheept om als slaven naar Amerika gevoerd te worden. Er was ook een met stoomtuig voorziene slavenhaler op de kust gekomen en met twaalf honderd negers weder vertrokken, in spijt van de waakzaamheid der Engelsche kruisers, welke lang vooraf van de komst van dat vaartuig verwittigd waren.

NASCHRIFT.

Turyn, 15 Augustus. Depêches uit Genua zeggen dat de dagbladen berigten, dat 8000 vrijwilligers onder bevel van Garibaldi in den nacht van den 10den dezer ongehinderd nabij Reggio in Calabrie geland zijn, en dat de Napelsche troepen de forteres Scylla hebben ontruimd. Dit berigt vereischt bevestiging.

Turyn, 14 Augustus. Eene depêche uit Napels van gisteren zegt dat de Camarilla dringend aanried de hoofdstad in staat van beleg te stellen, maar dat het gouvernement daartoe niet gezind was.

Napels, 14 Augustus. De Graaf van Aquila, een oom van den Koning, heeft zijne reispassen ontvangen en is vertrokken. De *Veloce*, een oorlogsschip van Garibaldi, heeft de gebouwen en het fort van Castellamare, nabij Napels, beschoten. Deze hoofdstad is in staat van beleg gesteld.

Napels, 14 Augustus. Gisteren te middernacht is de *Veloce* in de haven van Castellamare gekomen en heeft verscheiden kanonschoten op het Napelsche oorlogsschip de *Monarca* gelost, maar zich verwijderd zonder iets te hebben uitgewerkt.

Parijs, 14 Augustus des avonds. Volgens de *Patrie* heeft Oostenrijk aan het Turynsche kabinet verklaard, dat het, indien Garibaldi Napels vermeesterde en aldaar aanstalten maakte om Venetie aan te vallen, dien aanval niet zou afwachten, maar troepen zou afzenden om hem aan te tasten waar zij hem maar op het vaste land van Italie zouden kunnen aantreffen.

Londen, 15 Augustus. Heden nacht heeft lord Wodehouse in het Hoogerhuis medegedeeld, dat eene commissie, zamengesteld uit de vertegenwoordigers van Engeland, Frankrijk en Rusland, den finantielen toestand van Griekenland heeft onderzocht in verband met de door die mogendheden gewaarborgde geldleening, en dat de commissie in haar rapport hervormingen heeft aanbevolen.

In antwoord op eene vraag van lord Stratford Redcliffe zeide lord Wodehouse, dat er, zoo veel hij wist, geen bepaalde last door de admiraliteit aan Britsche oorlogsschepen gegeven was om naar Smyrna te stevenen, maar dat het eskader van den admiraal Martin naar de kust van Syrie was gezonden, en dat dien vlootvoogd in het algemeen bevel was gegeven, met alle tot zijne beschikking staande middelen bescherming te verleenen en de orde te handhaven. Zijne scheepsmagt bestond uit negen linieschepen met verscheiden fregatten en kanonneerbooten.

Londen, 15 Augustus (medegedeeld door Reuters agentschap). Te Töplitz is geen protokol onderteekend. De Keizer en de Prins Regent hadden er eene memorie voor zich, welke door de ministers von Rechberg en von Schleinitz opgesteld was, en de vraagpunten, waaromtrent eenstemmigheid gewenscht werd, aanwees; zij behandelden de daarin vermelde punten een voor een.

Bern, 15 Augustus (medegedeeld door Reuters agentschap). Men vreest eene landing van Garibaldi in Fiume. Oostenrijk waakt voor de veiligheid van dat gedeelte zijner kusten.

Turyn, 15 Augustus. De *Opinione* spreekt tegen dat Oostenrijk eene nota betrekkelijk eene tusschenkomst in Italie aan Piemont zou hebben gezonden.

Gisteren avond zijn te Genua berigten ontvangen, volgens welke het gerucht van eene landing van Garibaldische troepen in Calabrie zich niet bevestigd heeft.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

*** Op aanstaanden Donderdag, den 16den Augustus 1860, zal de gewone Audientie van den Minister van Staat en van Finantien geen plaats hebben.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Rijkstelegraaf.

BESTEDING.

Op Vrijdag, den 17den Augustus 1860, des voormiddags ten 10 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Friesland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in het bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het tweede district, aan het locaal van het provinciaal bestuur te Leeuwarden, worden besteed:

het vervangen der Looddraadgeleiding in de Lemmer door eene nieuwe Telegraafgeleiding in ijzeren buizen onder den grond, ter verdere voltooijing van de Telegraaflijn tusschen Leeuwarden en Amsterdam.

Deze Besteding geschiedt bij inschrijving, volgens artikel 7 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het provinciaal bestuur van Friesland te Leeuwarden, en op de plaatsen, waar gewoonlijk de bestekken van waterstaatswerken in die provincie ter lezing worden gelegd.

Acht dagen vóór de besteding zal de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en zullen voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur Bolten en den Ingenieur van Deventer, te Leeuwarden.

's Gravenhage, den 30sten Julij 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** De Minister van Marine, van voornemen zijnde, op den 23sten Augustus 1860, onder zijne nadere goedkeuring te doen aanbesteden de levering van 16,000 Nederlandsche ponden Witte Zeep,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

dat de Biljetten van Inschrijving, op gezegeld papier geschreven en door de gegadigden zelven onderteekend, vóór of uiterlijk op den 23sten Augustus aanstaande, des voormiddags vóór 12 ure, vrachtvrij aan het Departement van Marine te 's Gravenhage behooren bezorgd te zijn, onder bijvoeging tevens van monsters en opgave der prijzen, in schrijfletters, voor welke zij genegen zijn, overeenkomstig die monsters, de levering, op de verder bij het bestek van aanbesteding voorgeschreven voorwaarden, per 100 Nederlandsche ponden aan te nemen;

dat, ten einde de Inschrijvers bekend te maken met de soort van Zeep, ten deze verlangd, als maximum bepaald wordt de prijs van f 37 à f 39 de 100 Nederlandsche ponden;

dat de Biljetten van Inschrijving zullen moeten bevatten duidelijke opgaven van de namen, voornamen en woonplaatsen van de Inschrijvers en van hunne Borgen; zullende zoodanige biljetten, welke niet aan de hiervoren gemelde vereischten voldoen, of waarin bij-conditien vervat, of doorhalingen of schriftdelgingen gedaan zijn, niet ter mededinging toegelaten, maar ter zijde gelegd worden; voorts, dat het bestek, waarnaar de voormelde Aanbesteding zal plaats hebben, van heden af, dagelijks (Zondagen uitgezonderd) van 10 ure des vóór- tot 2 ure des namiddags, voor de gegadigden zal ter lezing liggen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, aan de Bureaux van de Directien der Marine te Amsterdam en te Vlissingen, alsmede ter griffien van de heeren Commissarissen des Konings in de provincien Gelderland en Noordbrabant en het Hertogdom Limburg.

Het monsterkistje, met ijzeren hoekbanden, waarin de zeep moet geleverd worden, is ter bezigtiging voorhanden aan het Magazijn van Levensmiddelen voor de Marine te Amsterdam.

's Gravenhage, den 9den Augustus 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

MINISTERIE VAN OORLOG.

*** De Minister van Oorlog brengt ter kennis van het publiek dat bij het Topographisch Bureau van zijn Departement op steen gegraveerd en in kleuren afgedrukt is eene *Topographische Kaart der Legerplaats en omstreken van Milligen*, vervaardigd op de schaal van 1:25000, en dat voorschreven kaart zoowel bij het Departement van Oorlog als bij de Boek- en Kaarthandelaars binnen weinige dagen zal worden verkrijgbaar gesteld, tegen den prijs van f 1.33.

's Gravenhage, den 7den Augustus 1860.

de Casembroot.

Provincie *Noordbrabant.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 17den Augustus 1860, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door de Gedeputeerde Staten der provincie Noordbrabant, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het zesde district, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur, te 's Hertogenbosch, worden Aanbesteed:

1° het onderhouden van den Provincialen Weg van Oosterhout naar Made, lang 6410 el, ingaande met den 1sten Augustus 1860 en eindigende met den 31sten December 1861.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving, overeenkomstig art. 4 van het Bestek.

Het Bestek ligt ter lezing aan het locaal van het Provinciaal Bestuur van Noordbrabant te 's Hertogenbosch en op alle zoodanige plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende drie dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat L. Rijsterborgh te 's Hertogenbosch, den Ingenieur L. H. J. J. Mazel te Breda en den Opzigter A. Pieterse te Oosterhout.

De Gedeputeerde Staten van Noordbrabant,
P. J. BOSCH VAN DRAKESTEIN,
De Griffier,
VAN COOTH.

OPENBARE AANBESTEDING.

De Eerstaanwezende Ingenieur te Helder zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

het maken van eenen gemetselden Tamboer, bij het fort Kijkduin, te Helder.

Deze Aanbesteding zal geschieden op Dingsdag, den 21sten Augustus 1860, des voormiddags ten 11 ure, in het locaal Tivoli te Helder, alwaar van den 15den Augustus 1860 het bestek zal liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den Eerstaanwezenden ingenieur te Helder.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte, op den 3den Augustus 1860 voor den te Schiedam gevestigden Notaris mr. *K. A. Poortman* verleden, behoorlijk geregistreerd, hebben de heeren *Gerardus Johannes Bertels*, mr. Smid en Pomp- en Blokmaker, wonende te Schiedam, en *Johannes van Buuren*, Kostschoolhouder, wonende te Bodegraven, voor eenen onbepaalden tijd, aangevangen den 1sten Mei 1860, eene Vennootschap aangegaan, uitsluitend tot uitoefening van het bedrijf van Korenwijnstoker met den daartoe betrekkelijken handel, welke, onder de Firma van *G. J. Bertels en Compagnie*, gevestigd zal zijn te Schiedam, en waarvan eerstgenoemde Vennoot alleen de teekening zal hebben, met dien verstande evenwel, dat beider bijzondere handteekeningen zullen vereischt worden voor het vervreemden of bezwaren der onroerende goederen tot deze Vennootschap behoorende, het negotieren van gelden en het teekenen van borgtogten.

ONTBINDING VAN VENNOOTSCHAP.

Blijkens Acte, door ons ondergeteekenden op den 14den Augustus 1860, ten overstaan van den te Haarlem residerenden Notaris *G. C. Joekes* en getuigen gepasseerd en geregistreerd, heeft de tusschen ons bestaan hebbende Vennootschap, tot het drijven van Handel in Linnen, Witte Manufacturen enz., onder de Firma *J. H. Koolhoven & Co.*, opgehouden te bestaan; terwijl de liquidatie hiervan door den tweeden ondergeteekende zal geschieden onder handteekening der Firma, met bijvoeging der woorden: in liquidatie; terwijl aan den tweeden ondergeteekende het regt is verbleven om de zaken op denzelfden voet, op eigen naam en voor eigen rekening voort te zetten.

P. A. VOS.
J. H. KOOLHOVEN.

*** De Schuldeischers in de onder het voorregt van boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschappen van wijlen: 1°. *Berendina Bargman*, echtgenoot van *Willem Vellers*, gewoond hebbende en den 27sten Mei 1849 overleden te Lochem; 2°. *Gezina Wevers*, tweede echtgenoot van *Willem Vellers*, gewoond hebbende en den 11den April 1860 overleden te Bathmen; 3°. *Willem Vellers*, gewoond hebbende en den 11den Mei 1860 overleden te Bathmen, worden Opgeroepen om op Zaturdag den 1sten September 1860, des voormiddags om 10 ure, ten Kantore van den Notaris *Mispelblom Beijer* te Lochem, te hooren doen Rekening en Verantwoording dier Nalatenschappen.

*** Gewone Algemeene Vergadering van Deelhebbers der Maatschappij voor nieuwe Geoctroijeerde Gazbereiding op Woensdag 22 Augustus 1860, des middags ten $1\frac{3}{4}$ ure, in de Concertzaal in de Hoogstraat te Rotterdam, wordende houders van aandeelen aan toonder verzocht hunne stukken ter vergadering te vertoonen.

*** VERBETERING. — In den tweeden regel der advertentie, betreffende de nalatenschap van den Heer *Gerrit ter Horst*, voorkomende in n°. 191 dezer courant, staat: *mr. Jan Frederik van Essen in zijne hoedanigheid* enz., lees: *mr. Jan Frederik van Essen, Advocaat wonende te Arnhem, in zijne hoedanigheid* enz.

NAAMLOOZE VENNOOTSCHAPPEN.

Op den zevenden Augustus achttien honderd zestig compareerden voor mij Jacob van Vollenhoven Junior, notaris, residerende te Rotterdam, in tegenwoordigheid van de twee na te noemen getuigen:

de heer Hendrik Christiaan van Alphen, koopman, directeur der *Algemeene Zee- en Brand-Verzekering-Maatschappij*, te Rotterdam; hebbende als zoodanig over dit dienstjaar behoorlijk aanvrage ter bekoming van patent gedaan doch hetzelve nog niet bekomen, uit hoofde die nog niet worden uitgegeven, en

de heeren jonkheer Albert Leonard Coenen, secretaris-rentmeester van Schieland, Hendrik Reinier Wijnand de Bruyn, koopman, en Jacob Bastiaan van Ede van der Pals, makelaar, commissarissen der voornoemde *Algemeene Zee- en Brand-Verzekering-Maatschappij*; zijnde al de heeren comparanten woonachtig binnen deze gemeente, en mij notaris bekend,

zijnde de voorschreven *Algemeene Zee- en Brand-Verzekering-Maatschappij* opgerigt te Rotterdam, bij acte op den zes en twintigsten October achttien honderd vijf en dertig, voor wijlen den notaris Abram van Rijckevorsel Willemszoon, onder wien de minute is verbleven, en een zijner ambtgenooten, te Rotterdam verleden, en bekrachtigd bij Koninklijk besluit van den tienden November achttien honderd vijf en dertig (*Staatsblad* nommer dertig); en welke maatschappij nader is voortgezet, blijkens acte, den negen en twintigsten October achttien honderd vijf en vijftig, voor den notaris Jan van der Hoop Jacobuszoon, in tegenwoordigheid van getuigen, te Rotterdam verleden, en bekrachtigd bij Koninklijke bewilliging van den vijf en twintigsten Maart achttien honderd vijf en vijftig (nommer acht en veertig),

te kennen gevende de heeren comparanten:

dat in eene algemeene vergadering van deelhebbers in gezegde maatschappij, gehouden den twintigsten Junij achttien honderd zestig, blijkens een daarvan door mij notaris, in tegenwoordigheid van getuigen, opgemaakt proces-verbaal, van die dagteekening, is besloten, om behoudens het bekomen der vereischte bewilliging van Zijne Majesteit den Koning, achter artikel twaalf der statuten dezer maatschappij, eene bepaling bij te voegen, inhoudende hoedanig de polissen geteekend zullen worden en hoe er verder zal moeten worden gehandeld, wanneer de deelhebbers mogten besluiten, om hetzij op andere plaatsen binnen dit Rijk of wel in de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen, verzekeringen ten behoeve der voornoemde *Algemeene Zee- en Brand-Verzekering-Maatschappij* te doen sluiten; en zij comparanten in voorschreven vergadering zijn gemagtigd, om de tot ten-uitvoer-brenging van dit besluit vereischte acte te ontwerpen, op het ontwerp de Koninklijke bewilliging aan te vragen, en na het verkrijgen eener gunstige beschikking, de acte van wijziging, overeenkomstig het goedgekeurde ontwerp, in naam van al de deelhebbers der maatschappij te passeren, en al het verder noodige te doen om de voorschreven wijziging zoo spoedig mogelijk van kracht te doen zijn,

dat dien ten gevolge, door hen comparanten de tegenwoordige acte is ontworpen, en het ontwerp aan Zijne Majesteit den Koning, met het verzoek om Hoogstdeszelfs bewilliging, op de bijvoeging van voorschreven bepaling is ingezonden en dat die bewilliging is verleend bij Zijner Majesteits besluit van den zes en twintigsten Julij achttien honderd zestig (nommer zes en veertig); waarvan het afschrift aan hen comparanten uitgereikt en aan de minute dezes is gehecht.

En verklaarden zij comparanten, in hunne voorschreven betrekking, in naam van al de deelhebbers in voorschreven maatschappij, krachtens de als voren op hen verstrekte magtiging, mitsdien bij deze te bepalen en vast te stellen:

Dat achter artikel twaalf van de statuten der *Algemeene Zee- en Brand-Verzekering-Maatschappij*, eene bepaling zal worden gevoegd, luidende als volgt:

»Indien door deelhebbers mogt worden besloten, om ook op andere plaatsen, hetzij binnen het Rijk, of wel in de Nederlandsche Oost-Indische bezittingen, verzekeringen te doen sluiten, stelt het bestuur de daarvoor benoodigde agenten aan, regelt hunne instructien en verstrekt op hen de vereischte volmagt, om de polissen te onderteekenen en het verdere noodige te verrigten, behoudens de bevoegdheid van de deelhebbers, om telkens wanneer dit te pas mogt komen, het maximum, waarvoor op iederen zoodanigen post zal mogen worden geteekend, te bepalen en vast te stellen; doch hetwelk in geen geval het bepaalde bij artikel een en twintig van de statuten zal mogen overschrijden."

Waarvan acte:

Verleden te Rotterdam, in tegenwoordigheid van Dirk Cornelis Speelman, candidaat-notaris, en Jan van Jeveren, particulier, beiden wonende te Rotterdam, getuigen; welke met de heeren comparanten en mij notaris deze minute onmiddellijk na voorlezing onderteekend hebben.

(Geteekend:) H. C. v. Alphen, A. L. Coenen, H. de Bruyn, J. B. van Ede van der Pals; D. C. Speelman, J. van Jeveren, J. van Vollenhoven Jr., notaris.

(Registratie:)

N°. 357. Geregistreerd te Rotterdam, den zevenden Augustus 1800 zestig, deel 159, folio 86 recto, vak 2, twee bladen, geen renvooi. Ontvangen voor regt f 0.80, voor 38 opcenten f $0.30\frac{1}{2}$, te zamen een gulden tien en een halve cent. De ontvanger (geteekend) *Wildeboer.*

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

WOENSDAG 15 AUGUSTUS 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	$2\frac{1}{2}$	$63\frac{1}{2}$	$63\frac{11}{16}$	$63\frac{5}{8}$
Dito dito	3	$76\frac{3}{8}$	—	—
Dito dito	4	$98\frac{1}{4}$	$98\frac{1}{2}$	$98\frac{3}{8}$
Syndicaat	$3\frac{1}{2}$	—	—	—
Handel-maatsch.	$4\frac{1}{2}$	$130\frac{7}{8}$	$131\frac{1}{8}$	—
BELGIE. Bij *Roth. schild*	$2\frac{1}{2}$	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en C°.* 1798 en 1816	5	$101\frac{1}{2}$	$101\frac{3}{4}$	$101\frac{1}{2}$
Dito 1828–1829	5	$100\frac{1}{2}$	—	—
Dito 1840	4	$78\frac{1}{2}$	79	—
Stieglitz	4	—	—	—
Dito 1854	5	$87\frac{3}{8}$	—	—
Dito 1855	5	$96\frac{7}{16}$	—	—
Leening 1860	$4\frac{1}{2}$	—	—	—
Engelsche	$4\frac{1}{2}$	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans	$1\frac{3}{4}$	$39\frac{5}{8}$	—	—
Amortisable		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	$47\frac{1}{8}$	$47\frac{3}{16}$	—
PORTUG. Te Lond.	3	$43\frac{3}{8}$	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	$47\frac{1}{2}$	$48\frac{1}{8}$	$47\frac{11}{16}$
Dito Zilv. Nation.	5	$55\frac{1}{4}$	$55\frac{3}{4}$	$55\frac{1}{4}$
Dito Zilver 1849–1854	5	71	$71\frac{15}{16}$	71
Dito 1847–1852	$2\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{4}$	$25\frac{3}{8}$	—
MEXICO. Londen	3	—	—	—
GRENADA id.	[illegible]	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols	3	pCt.	93
Spanje	3	»	—
Dito	$1\frac{3}{4}$	»	—

Antwerpen.

Metalliek	5	pCt.	—
Nat. Metalliek	5	»	—
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	—
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	$1\frac{3}{4}$	»	—

Weenen.

Metalliek	5	pCt.	—
Idem Nationaal			—
Wissel Londen			—

Van Parijs, Antwerpen en Weenen is geene notering ontvangen.

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.